

[Bakholdt]

dækning for de omlægninger, som vi foreslår, således at det offentlige får sit.

Men når vi taler om en skattereform, er det meget nødvendigt at kigge på fradragene, og en af de centrale ting i socialdemokratiets forslag om en skattereform er, at fradragene skal begrænses både i omfang og i skattemæssig værdi. Vi er nødt til at fjerne en del af fradragene – så mange som det er muligt. Vi har anvist veje til at fjerne nogle stykker, og vi må begrænse andre, hvis vi skal have en mere rimelig fordeling af skattebyrden.

Og hvad er så konsekvensen af det? Ja, det er, at den skattemæssige præmiering af gældsstiftelse, som har fundet sted hos den bedst stillede del af befolkningen, fjernes hermed. Det kommer til udtryk ved, at værdien af et fradrag bliver ens for alle, uanset om man har en høj eller en lav indkomst, og det er meget væsentligt at have det for øje. Vi får altså ikke den forskelsbehandling, som vi har i øjeblikket, hvor nogle får et fradrag, der har en værdi på 48 pct., og andre et på over 70 pct. Herved fjerner vi altså et vigtigt element i den nuværende skattelovgivning, der giver anledning til skattetænkning. Fordelen vil blive begrænset, fordi den bliver reduceret til et minimum, og risikoen, når vi får gennemført forslaget her – og det er jeg overbevist om at vi får med tiden – for at blive opdaget, når man spekulerer, blive forstærket, fordi der vil blive sat mere ind på at kigge på mere komplicerede virksomhedsregnskaber.

Indkomstskattereformen betyder, at ca. 88 pct. af befolkningen kan nøjes med den laveste skatteprocent fra bund til top, og det er en meget væsentlig forenkling. Samtidig vil de høje indkomster, dvs. de sidste ca. 12 pct., komme til at betale en tillægsskat på 25 pct., og det, der er meget væsentligt, er, at denne tillægsskat er konstrueret på en sådan måde, at man ikke er i stand til at fradrage sig fra den. Det var måske også derfor, skatteministeren gjorde så meget ud af netop den side af sagen. Det hjælper altså ikke, at man har skaffet sig et stort rentefradrag. Når forslaget er slået fuldt igennem, vil man ikke kunne komme uden om denne tillægsskat.

Virkningen af det her vil altså være en vis lettelse for de fleste med jævne indkomster. Den høje bundgrænse for tillægsskatten på 175.000 kr. betyder, at almindelige lønmodtagere i eget hus ikke mærker den rentefra-

dragsbegrænsning, der vil finde sted efter forslaget. Derimod kan vi sige, at skatteydere, der har en meget høj indkomst med en stor gældsstiftelse, vil få en betydelig højere skat, og det er også rimeligt.

Jeg vil også godt understrege, at vi er parat til at give de høje indkomster en vis overgangsperiode, så de kan tilpasse sig det nye system. Vi mener, det er nødvendigt med et nyt skattesystem, men vi er parat til at give det sin tid, så man kan omstille sig til de ændringer, vi foreslår her, således at man ikke tvinger folk fra f.eks. deres bolig, fordi de har disponeret efter de gældende regler.

Må jeg til sidst opfordre regeringen til at lægge det kommissorium af 30. september, som vi har fået i skatteudvalget, i skuffen. Det var det kommissorium, som skatteministeren i sin afslutning omtalte. Vi finder ikke, at det er hensigtsmæssigt, og det er ikke et godt grundlag at bygge en skattereform på. Det er upræcist, men selv om det er det, vil jeg alligevel sige, at koblet sammen med nogle af de udtalelser, der kommer fra regeringens side, er der trods de løse formuleringer elementer i det, som vi overhovedet ikke kan være med til, og som vi må tage afstand fra. Det vil favorisere den bedst stillede del af befolkningen, og derfor skal jeg opfordre skatteministeren til at gå hjem og læse vores forslag grundigt igennem endnu en gang, for det hænger bedre sammen. Der er en rigtige-re fordeling af skattebyrden, og så sætter man ind over for skattespekulationen, hvilket der er behov for.

Hagen Hagensen (KF):

Egentlig kunne man fristes til stort set at henvise til, hvad man sagde, da vi havde den sidste debat om et forslag, der ligger i hvert fald ganske tæt op ad det, som nu er fremsat af socialdemokratiet. Den havde vi i november måned i fjor, og mine bemærkninger er refereret på sp. 2024 i Folketingstidende for 1982-83. Jeg vil da også i meget høj grad henvise til de bemærkninger, hvori der blev gjort rede for de konservatives syn på en skattereform set i forhold til det forslag, vi dengang havde til drøftelse.

Der er også grund til for mig at henvise til, hvad skatteministeren har sagt i dag, navnlig den indgående vurdering, som han foretog med hensyn til opdelingen i to skat-